

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ד אָדָר

(חג פורים)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתָרֵי הַיּוֹמֵי:

ויש נחש ונמלה בתוך פיה, וזאת הנמלה אין לה ניהא בודאי, מחמת שהיא בתוך פיה של נחש. והנחש פעמים הולך, ופעמים מעופף. והחלוק שבין הליכה לעפיה, כי בעפיה יוכל לעוף ולפרח ברגע הרבה, אבל בהליכה הוא הולך מעט מעט, בדרך החולך, שהוא תנועה כבדה. ובכל הדבורים רעים שמדברים, ובפרט כשהם נוגעים על צדיקים וגדולים, באלו הדבורים הם עושים כנפים להנחש, שיוכל לעופף. כי על ידי דבורים קדושים, עושים כנפים דקדשה, בבחינת (קהלת י): "ובעל כנפים יגיד דבר". אבל באלו הדבורים רעים, עושים כנפים להנחש, והם נגד השש כנפים של הקדשה הנ"ל. כי הדבור יוצא מכנפי ראה, על כן נעשה ממנו בחינת כנפים להנחש, כי הדבור היוצא משית עזקאין דקנה, הוא נגד השש כנפים של הקדשה הנ"ל:

והנחש, הם אלו החכמים להרע, החוקרים פילוסופיא ואפיקורסית. כמו שכתוב (ירמיה ד): "חכמים המה להרע ולהטיב לא ידעו", שהם רק חכמים להרע, שאם ירצו להשתמש בחכמתם להיטיב לא יוכלו. והם בחינות הנחש, בחינות (בראשית ג): "והנחש היה ערום מכל חיות השדה". ועל ידי דבורים רעים, עושים כנפים להחכמים אלו, שהם בחינת הנחש, שיוכלו לעוף ולפרח. הינו שמעופפת ומתפשטת חכמתם

וְאִפְיֻקוֹרְסִית שְׁלָהֶם בְּעוֹלָם, וּמִזִּיק מְאֹד לְהָעוֹלָם. וְגַם בְּחֻקֵּי הַתּוֹרָה
 בְּעֵצְמָם, הֵם מְעוֹפְפִים, כְּמוֹ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שִׁכְל מְעוֹפֵף, הֵינּוּ שֶׁשִׁכְלָם
 מְעוֹפֵף בְּמַהִירוֹת, וְנִפְתָּח לָהֶם חֻכְמָתָם מְאֹד. אֲבָל אִם אֵין
 לְהִנָּחֵשׁ כְּנַפִּים, הֵינּוּ שֶׁאֵין לָהֶם דְּבוּרִים רָעִים כַּנִּ"ל, אֲזִי אֵין
 לְהִנָּחֵשׁ רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה, הֵינּוּ שֶׁאֵין לְהַחֲכָמִים לְהִרְעֵהוּ הַנִּ"ל, רַק
 מֵה שְׁחוֹקָרִים בֵּינָם לְבֵין עֵצְמָן, וְאֵינָם מְעוֹפְפִים בְּעוֹלָם, הֵינּוּ
 שֶׁאֵין מִתְפַּשֵּׁט וּמְעוֹפֵף חֻכְמָתָם בְּעוֹלָם. וְאֵינָם יְכוֹלִים לְהִזִּיק
 לְהָעוֹלָם, רַק לְמִי שֶׁסָּמוּךְ אֵלֵיהֶם, כְּגוֹן תְּלַמִּידֵיהֶם וְחַבְרֵיהֶם, אֲבָל
 בְּרַחוּק מֵהֶם אֵינָם יְכוֹלִים לְהִזִּיק. כְּמוֹ הַהוֹלֵךְ, שֶׁהוֹלֵךְ רַק מְעַט,
 וְאֵינוֹ יְכוֹל לְמַהֵר לְמַרְחוּק כְּמוֹ הַמְּעוֹפֵף. וְגַם בֵּינָם לְבֵין עֵצְמָן אֵין
 שִׁכְלָם מְעוֹפֵף, הֵינּוּ שֶׁאֵין נִפְתָּח לָהֶם הַחֻכְמָה כָּל־כָּף, וְאֵינָם
 מְעוֹפְפִים וּמַהִירִים בְּחֻכְמוֹת שְׁלָהֶם, רַק חוֹקָרִים בְּחֻכְמָתָם מְעַט
 מְעַט, כְּמוֹ הַהוֹלֵךְ. וְגַם מֵה שֶׁמִּזִּיקִים לְאַחֵרִים בְּחֻכְמָתָם, הוּא רַק
 בְּבַחֲיַנַת הַלִּיכָה, שֶׁאֵינוֹ מְעוֹפֵף וְנִכְנָם בְּעַמֶּק לְתוֹךְ הַמַּחַ וְהַלֵּב, רַק
 שֶׁנִּדְבָק קֶצֶת לְהַמַּח, אֲבָל אֵינוֹ נִכְנָם בְּעַמֶּק לְתוֹךְ הַלֵּב וְהַמַּח. אֲבָל
 כְּשֵׁי שֶׁלָהֶם, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּנַפִּים מִדְּבוּרִים רָעִים כַּנִּ"ל, אֲזִי שִׁכְלָם
 מְעוֹפֵף כַּנִּ"ל, וְגַם מִזִּיק לְמַרְחוּק, כְּמוֹ הַמְּעוֹפֵף שֶׁמְעוֹפֵף בְּשָׁעָה
 אַחַת לְמַרְחוּק, וְגַם שֶׁמְעוֹפֵף חֻכְמָתָם הַמְּשַׁבֵּשֵׁת וְנִכְנָם וְנִדְבָק
 בְּהַמַּח וְהַלֵּב בְּעַמֶּק גָּדוֹל מְאֹד:

וְהַנְּמָלָה הַמְּנַח בְּתוֹךְ פִּי הַנָּחֵשׁ, הוּא בְּחִינַת חֶכֶם הַדּוֹר,
 שֶׁהוּא חָכָם הַיָּשָׁר וְהַצְּדִיק, וּבַעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת.
 וּמַחֲמַת שֶׁהוּא חָכָם גָּדוֹל דִּקְדָּשָׁה וְנִכְנָם בְּאֵלוֹ הַחֻכְמוֹת, אֲזִי
 כְּשֶׁאֵלוֹ הַחֻכְמִים נִכְנָסִים בְּחֻקֵּי הַתּוֹרָה, לְחַקֵּר בְּאֵלוֹ הַחֻכְמוֹת, אֲזִי יֵשׁ
 לוֹ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ מְלַחְמָה גְּדוֹלָה עִמָּהֶם, הֵינּוּ עִם בְּחִינַת
 הַנָּחֵשׁ הַנִּ"ל. כִּי מִתְנַבְּרִים עָלָיו מְאֹד בְּלְבוּלִים וְאִמוּנוֹת כְּזָבוּיֹת,

וְהוּא בְּחִינַת מְבִטָּח בּוֹגֵד, שְׂמֵת־גִּבּוֹר עָלָיו בְּפָחוּן בּוֹגֵד, שְׂאִינוּ בְּפָחוּן שָׁלֵם וְאַמֶּת כָּרְאוּי, שְׁזָהוּ בְּחִינַת אֱמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת. וְזָהוּ בְּחִינַת (מְשָׁלִי כ"ה): "שֵׁן רוּעָה וְרָגַל מוֹעֵדֶת מְבִטָּח בּוֹגֵד", הֵינּוּ שְׁזָה הַמְבִטָּח בּוֹגֵד הִיא בְּחִינַת שֵׁן רוּעָה אֶת הַחֶכֶם, שֶׁהוּא הַנְּמָלָה שְׁבִתוֹךְ פִּיהָ כִּנ"ל. כִּי מִחֲמַת שֶׁהוּא חָכֵם וְנִכְנָם בְּעִבּוּדֵת ה', מִתְגַּבְּרִים עָלָיו אֱלוֹ הַבְּלָבוּלִים וְהָאֱמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת בְּיוֹתֵר, וְצָרִיךְ לוֹ תָּמִיד מְלַחְמָה גְּדוֹלָה עִמָּהֶם.

וּבֵין כְּשֶׁהֲנַחֵשׁ הוֹלֵךְ וּבֵין כְּשֶׁהוּא מְעוֹפֵף, יֵשׁ לוֹ צֶעַר גְּדוֹל וּמְלַחְמָה גְּדוֹלָה. רַק שְׁבִיּוּדָאֵי בְּעֵת הָעֲפִיפָה, צֶעְרוּ גְּדוֹל יוֹתֵר מְאֹד. וְאִין לוֹ שׁוּם נִיחָא בֵּין כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ, בֵּין כְּשֶׁהוּא מְעוֹפֵף. רַק שִׁישׁ מְמַצֵּעַ בֵּין הַהֲלִיכָה וּבֵין הָעֲפִיפָה, וְהוּא בְּעֵת שְׁפוּסֵק הָעֲפִיפָה וּמוֹרִיד עֲצָמוֹ מִן הָעֲפִיפָה, מִמְעַלָּה לְמַטָּה, כְּדָרְךְ הַמְעוֹפֵף בְּעֵת שְׁרוּצָה לְשִׁלְשֵׁל וּלְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְמַטָּה, וְאִזִּי יֵשׁ לְהַנְמָלָה הַנ"ל נִיחָא, כִּי אִזִּי אִינוּ הוֹלֵךְ וְאִינוּ מְעוֹפֵף. הֵינּוּ, כִּי יֵשׁ בְּמָה עֵתִים שֶׁהַחֲכָמִים נִיחִים וְאִינָם חוֹקְרִין, כְּגוֹן בְּעֵת שְׁנָה וְאַכִּילָה, וְאִזִּי יֵשׁ נִיחָא לְהַחֲכֵם שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנְּמָלָה שְׁבִתוֹךְ פִּיהָ. כִּי הַחֶכֶם הוּא בְּחִינַת נְמָלָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מְשָׁלִי ו): "לֵךְ אֶל נְמָלָה עֲצֵל רְאֵה דַרְכֶיהָ וְחֲכָם", כִּי זֶה הַחֶכֶם מְלַמֵּד דַּעַת וְדַרְכֵי ה' אֶל הָעָם:

וְזָה סוּד מַה שְׂאָמַר הַסָּבָא (זֶהֱרַ מְשֻׁפְטִים דָּף צ"ה): 'מָאֵן הוּא נְחָשׁ דְּפָרַח בְּאִוִּירָא וְאִזִּל בְּפִירוּדָא, בֵּין כְּךָ וּבֵין כְּךָ אֵית נִיחָא לְחַד נְמָלָה דְּשָׁכַב בֵּין שְׁנַוִּי'. הֵינּוּ בְּחִינַת הַנְּחָשׁ הַנ"ל. 'דְּפָרַח בְּאִוִּירָא', שְׁפָרִיחְתוּ, עַל יְדֵי הָאִוִּירִים. הֵינּוּ, עַל יְדֵי דְבוּרִים רָעִים, שְׁנַעֲשֵׂה לוֹ מֵהֶם כְּנַפִּים. וְאִזִּל בְּפִירוּדָא, הֵינּוּ שְׂאִין לוֹ רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה, כְּשֶׁכְּנַפִּים דְּקָדְשָׁה הֵם כְּתִקּוּנוֹ, וְאִין לְהַנְחֵשׁ כְּנַפִּים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְקֻלָּה לְעֹמֵר מִזֶּה רִנְיָתוֹ יִצְיָ"ל לְעֹד מִקֻּוֹה שִׁדְּוֹ לְעֹד מִסִּפְרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַ"ל
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

מִדְּבוּרִים רָעִים, אֲזִי אֵין לוֹ רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה. וְזֶה וְאֵזֶל בְּפִרוּדָא,
בְּחִינַת (יְחֻזְקָא ל' א): "וְכִנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלֻמְעָלָה", הֵינּוּ בְּחִינַת
בְּנֵי הַקְּדוּשָׁה. אֲזִי, וְאֵזֶל, שְׂאִין לוֹ רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה. כִּי בְּחִינַת
הַלִּיכָה יֵשׁ לוֹ תָמִיד, כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית לְהַמְחַקְרִים לְחַקֵּר בְּכָל
עֵת שִׁירְצוֹ, רַק שְׂאִין יְכוּלִים לְעוֹפֵף בְּבְחִינַת הַנִּ"ל, כְּשֶׂאִין לָהֶם
בְּנֵפִים מִדְּבוּרִים רָעִים, וְאֵין לָהֶם רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה כַּנִּ"ל: בֵּין כָּךְ
וּבֵין כָּךְ, הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְּצָע בֵּין הַהֲלִיכָה וְהָעֲפִיפָה כַּנִּ"ל, וְזֶה
נִקְרָא בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ, שֶׁהוּא בֵּין הַהֲלִיכָה וְהָעֲפִיפָה וְאֲזִי יֵשׁ לָהּ
נִיחָא לְהַנְמָלָה דְּשָׁכַב בֵּין שְׁנָה כַּנִּ"ל:

שְׂאִירֵי בְּחִבּוּרָא וְסִיִּים בְּפִרוּדָא, הֵינּוּ שְׂאֵלוֹ הַמְחַקְרִים, שֶׁהֵם
חֲכָמִים לְהִרְעֵ, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַנְּחָשׁ כַּנִּ"ל, חֲכָמָתָם
וְחִקְרָתָם הוּא, 'שְׂאִירֵי בְּחִבּוּרָא', שֶׁתְּחַלֵּת חִקְרָתָם מִתְּחִלַּת
מִהַמְחַבְּרִים, מִחֲבוּר חֲמֹר וְצוּרָה. וְסִיִּים בְּפִרוּדָא, שְׂמֻסְתֵּימָת
חֲכָמָתָם בְּשִׁכְלִיִּים הַנְּפָרְדִים. כִּי כֵן דֶּרֶךְ כָּל חִקְרָתָם, לְהַתְּחִיל
מִחֲבוּר חֲמֹר וְהַצּוּרָה, וְעוֹלִים מִמְּדִרְגָה לְמְדִרְגָה, מִתְּחִלָּה מִחֲמֹר
וְצוּרָה שֶׁל הַגִּשְׁמִיִּים, וְאַחֲרֵי כָךְ מִחֲמֹר וְצוּרָה שֶׁל הַדְּקִים יוֹתֵר,
וְאַחֲרֵי כָךְ מִחֲמֹר וְצוּרָה שֶׁל עֵלָה וְעֵלּוּל, עַד שְׂמֻגִיעִים וּמְסִימִים
בְּשִׁכְלִיִּים הַנְּפָרְדִים. וְרוֹצִים לְהַשִּׁיג בְּחִקְרָתָם הָאֲנוּשִׁית,
הַמְּטֵעִית וְהַמְּשַׁבֶּשֶׁת, כִּידוּעַ לְהַמְחַקְרִים בְּעֶצְמוֹ, הֵם רוֹצִים
לְהַשִּׁיג עַל־יְדֵי חִקְרֹתָם הַלְלוֹ, מִחֲבוּר חֲמֹר וְצוּרָה, אֶת שִׁכְלִיִּים
נְפָרְדִים, וְזֶה 'שְׂאִירֵי בְּחִבּוּרָא וְסִיִּים בְּפִרוּדָא':

סִדְרָה קִצּוּר לְקוּטִי מִזֶּה רִנְיָתוֹ הַיּוֹמִי:

ד הַצְּדִיק לְפַעְמִים מְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ יְסוּרִין בְּשִׁבִיל הָעוֹלָם. הֵינּוּ
שְׂאִינוֹ רוֹצֵה הַהֲשַׁפְּעָה וְהַשְּׁנָחָה שֶׁהִיא צָרִיךְ לָבוֹא אֵלָיו וּמְקַבֵּל
עַל עֲצֻמוֹ יְסוּרִין כַּנִּ"ל כִּי הוּא בּוֹחֵר בְּהַשְּׁפָעָה וְהַשְּׁנָחָה רוֹחֲנִית.

וְאוֹתָהּ הִתְשַׁפְּעָה שֶׁהִלְכָה לָּהּ נִתְפַזְּרָה בֵּין הָעוֹלָם:

הַיֵּשׁ נִחַשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת 'חֲכָמִים הֵמָּה לְהִרְעוֹת הַחֹקְרִים
 פִּילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסוֹת. וְעַל-יְדֵי דְבוּרֵי רָעִים, כְּגוֹן: לְשׁוֹן הָרַע,
 רְכִילוֹת, שְׁקָרִים, לִיצָנוֹת, חֲנוּפָה, וּמְבִישׁ אֶת חֲבֵרוֹ בְּדְבוּרֵי
 וְנִבּוּל פֶּה וּדְבָרִים בְּטָלִים וְשָׂאָר דְבוּרֵי רָעִים וּבְפָרֵט כְּשֶׁמְדַבֵּר
 לְשׁוֹן הָרַע עַל צְדִיקִים וְכֹשְׁרִים, עַל-יְדֵי כָּל אֵלוֹ הַדְּבוּרֵי רָעִים
 עוֹשִׂים כְּנַפִּים לְהִנְחֹשׁ שִׁיבוּל לְעוֹף וּלְהִזִּיק בְּעוֹלָם מְאֹד חָס וְשָׁלוֹם,
 הֵינּוּ שְׂמֵת גְּבֻרַת וּמְעוֹפְפַת חֲכָמָתָם וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׁלָהֶם שֶׁהוּא
 בְּחִינַת נִחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי עַל-יְדֵי דְבוּרֵי רָעִים הַנִּ"ל וּמְזִיקִים מְאֹד
 לְהָעוֹלָם. אֲבָל עַל-יְדֵי דְבוּרֵי קְדוּשִׁים עוֹשִׂים כְּנַפִּים דְקָדְשָׁה,
 וְכִשְׁהַכְּנַפִּים דְקָדְשָׁה הֵם כְּתוּבָה וְאִין לְהִנְחֹשׁ כְּנַפִּים מִדְּבוּרֵי
 רָעִים הַנִּ"ל אִזּוֹ אֵינָם יְכוּלִים לְהִזִּיק כָּל-כָּף לְהָעוֹלָם: (אָמַר הַמַּעֲתִיק,
 נִרְאָה שֶׁכְּוִנְתּוֹ עַל הַשֵּׁשׁ כְּנַפִּים הַנִּ"ל בְּאוֹת א' שֶׁהֵם בְּחִינַת הַשִּׁשָּׁה מַדּוֹת הַכְּלוּלִים
 בְּבְרִית כַּנִּ"ל וְעַל-יְדֵי דְבוּרֵי קְדוּשִׁים עוֹשִׂים וּמְתַקְנִים כָּל הַמַּדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכֵן לְהַפְּדוֹ
 עַל-יְדֵי דְבוּרֵי רָעִים מְחַזְּקִים אֶת הַמַּדּוֹת הָרָעוֹת שֶׁל הַחֲכָמִים לְהִרְעוֹת וְנוֹתְנִים לָהֶם כַּחַ
 לְהִזִּיק בְּחֲכָמָתָם הָרָעָה אֶת הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמְרֵנוּ מִזֶּה וְיִזְכְּנוּ
 לְדְבוּרֵי קְדוּשִׁים תָּמִיד:)

סֵדֶר הַיֵּשׁ מִוְהַר"ן הַיּוֹמִי:

תַּכְּב (ט"ז) עָנָה וְאָמַר זֶה אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְּאַשְׁכְּנֵנוּ אֵינָם נִמְצְאִים
 סְפָרֵי הַזִּהָר הַקְּדוּשׁ. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁנִּדְפְּסוּ שָׁם סְפָרֵי הַזִּהָר הַקְּדוּשׁ,
 עִם כָּל זֶה אֵינָם מְצוּיִים שָׁם רַק נִמְכְּרוּ לְמַדִּינַתְנוּ. וּמִחֲמַת שֶׁאֵין
 שָׁם סְפָרֵי הַזִּהָר הַקְּדוּשׁ, עַל-כֵּן הֵם הוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּמַלְבוּשֵׁי
 דִּיִּיטֵשׁ [גְּרַמְנִיָּה] כִּי הַלְבוּשִׁים הֵם בְּחִינַת מְקִיפִים. וּמִחֲמַת זֶה
 צְרִיכִים לְדַקְדֵּק מְאֹד לְהַחֲזִיק הַמְּלַבְּשִׁים בְּנִקְיוֹת וּלְכַבְּדָם כָּרְאוּי.
 [וּפֶסֶק בְּאַמְצַע וְלֹא גָּלָה כָּלֵל מֵה שִׁיכוֹת יֵשׁ לְמַלְבוּשֵׁי דִּיִּיטֵשׁ לְמַה

שָׂאִין נִמְצָאִים שָׁם סְפָרֵי הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ:

תכג (יז) לְעֵינַיִן חֲקִירַת הַמְּחַקְרִים שֶׁהִזְהִיר מְאֹד לְהִתְרַחֵק מְאֹד מֵהֶם בְּכָל מִינֵי הִרְחָקוֹת וְאָמַר שֶׁהַמְּחַקְרִים חָקְרוּ בְּגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְרוּמָמוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאַמֶּת. כִּי חָקְרוּ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְרוֹמָם וּמְנִשָּׂא מְאֹד מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת כַּאֲשֶׁר הוּא בְּאַמֶּת, אֲבָל אֵינָם יְכוּלִים לְהִבִּין וּלְהַשְׁיֵג בַּחֲקִירָתָם שׁוּם מִצְוָה מִמְּצוּוֹת הַתּוֹרָה, כִּי הַמְּצוּוֹת אֵינָם יְכוּלִין לְהַשְׁיֵג וּלְהִבִּין בַּחֲקִירָתָם בְּשׁוּם אִפְּן, וּמַחְמַת זֶה הֵם כּוֹפְרִים גְּדוֹלִים, עַל־כֵּן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם מְאֹד וְכֵן "ל:

תכד (יח) בְּעֵינַיִן הַשְּׂמֵטוֹת שֵׁישׁ סְפָרֵי מְקַבְּלִים שְׂסוּבְרִים עֵינַיִן זֶה כְּמַבְאֵר בְּסְפָרִים, אָמַר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שֵׁאִינוּ כֵּן. וְכָל פֶּעַם שֶׁסִּפֵּר מֵעֵינַיִן זֶה לֹא הָיָה מִסְכִּים כָּלֵל. וְהַסֵּפֶר "שְׁעָרֵי גִן־עֵדֵן", שֵׁיִצָּא מִחֻדָּשׁ בְּיָמֵינוּ, הָיָה לְמִרְאֵה עֵינַיִ רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְלֹא הוֹטֵב בְּעֵינָיו מַחְמַת זֶה, שְׂכָל יִסּוּדוֹ עַל פִּי עֵינַיִן הַשְּׂמֵטוֹת. וּפֶעַם אֶחָד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּפִירוּשׁ עַל עֵינַיִן זֶה שֵׁאִינוּ כֵּן, וְאָנוּ חִפְצָנוּ לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר, עָנָה וְאָמַר: מַה יְהִיָּה אִם אֲנִי לָכֶם יוֹתֵר זֹאת גַּם־כֵּן, וְכִי לֹא אָמַרְתִּי לָכֶם מַה שֵׁישׁ בּוֹ דֵּי, וְלֹא רָצָה לְגַלוֹת. אֲבָל זֹאת אָמַר בְּפִירוּשׁ, שֵׁאִינוּ כֵּן כְּמוֹ הַסּוּבְרִים עֵינַיִן הַשְּׂמֵטוֹת כֵּן־ל, וְגַם דִּעַת הָאֵר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אֵינוּ מִסְכִּים כָּלֵל לְעֵינַיִן הַשְּׂמֵטוֹת. וְהַקְּשִׁיא שֶׁהַקְּשָׁה בְּסֵפֶר "שְׁעָרֵי גִן־עֵדֵן" הֵנִי לְבִתְחִלַּת הַסֵּפֶר אֵינוּ מֵיִשָּׁב כָּלֵל בְּתִירוּצוֹ, שְׂמֵיִשָּׁב עַל־פִּי הַשְּׂמֵטוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף צְרִיכִין לְהִשְׁאֵר רַק בְּאַמוּנָה וְאִסּוּר לְחַקֵּר כָּלֵל מַה לְּפָנִים וְכוּ', עַל־כֵּן טוֹב טוֹב אִם אֵינוּ מִתְחִילִים לְכַנֵּס כָּלֵל בַּחֲקִירָה בְּקִשְׁיָא זוֹ וְסוּמְכִים מִיָּד עַל הָאַמוּנָה, כִּי בְּכָל עֵינַיִן חֲקִירוֹת וְקִשְׁיוֹת כְּאֵלוֹ, שֵׁישׁ בְּהִנְהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלָּה וּבְעֵינַיִן בְּרִיאַת הָעוֹלָם, אִסּוּר

לְכַנֵּם בָּהֶם כָּלֵל בַּחֲקִירוֹת וְקִשְׁיוֹת רַק לְסִמּוּךְ עַל הָאֱמוּנָה, כַּמְבֹאָר
 בְּדַבְרֵי כֹהֵן וְכֹהֵן פְּעָמִים. וְעַיִן בְּסֵפֶר "שְׁבַחֵי הָאָר"י ז"ל" הַגְּדוֹל,
 הַמְחַבֵּר לְסֵפֶר "לְקוּטֵי הַשֵּׁ"ם" וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם (בְּדָף ל"א): וְלֹא־פּוֹקֵי
 מִהַסּוֹבְרִים שֵׁישׁ שְׁמִיטוֹת, וּמִקֶּדֶם הָיָה שְׁמִיטַת הַחֶסֶד וְעֵתָה הִיא
 שְׁמִיטַת הַפֶּחַד, כֹּל זֶה אֵינוֹ אֶמֶת, וְשָׁמְעוּ מֵרַבּוֹ וְכוּ' וְהוּא הֵבִיא
 מִדַּעְתּוֹ סְבִירַת הַשְּׁמִיטוֹת, וְהָאֶמֶת אֵינוֹ כֶּף וְכוּ' כַּנ"ל:

תְּכַה (יט) פֶּעַם אַחַת אָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּזֶה הַלְשׁוֹן: דּוֹרֵךְ
 אֱמוּנָה קָעַן מָעַן קוֹמְעַן צוֹ אֲזוּי אֶרְצוֹן אֲזוֹ מָעַן זָאל נִיט וּוִיסֵן וּוֹאם
 מָע וּוִיל, מָע זָאל שְׁרִייעֵן גִּיווֹאֵלד בִּינֵט מִיךְ וּוֹאֵרֵן אִיךְ וּוֹעַר צוֹ
 רִיסֵעַן אֹף שְׁטִיקֶעַר אִיךְ וּוִיל נְכָלֵל וּוֹעַרִין אִין דִּיר וְכוּ' [עַל יַדֵּי
 אֱמוּנָה אֶפְשֵׁר לְהַגִּיעַ לְכֹזוֹ רְצוֹן שְׁלֵא יִדְעוּ מַה רוֹצִים, שֵׁיִצְעֶקוּ:
 גִּיווֹאֵלד קָשֵׁר אֹתִי אֲנִי נְקָרַע לְחַתִּיכוֹת, אֲנִי רוֹצֶה לְהַכְלִיל בְּךָ
 וְכוּ']:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ב הַדְּבוּרִים שְׁאָדָם מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ הֵם בְּחִינַת
 רוּח־הַקֹּדֶשׁ, כִּי עַל־יַדֵּי שְׁנַכְנָם לָזֶה וּמִכְרִיחַ עֲצָמוֹ וּמְכִין עֲצָמוֹ
 לְדַבֵּר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שׁוֹלַח לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ דְּבוּרִים בְּפִיו,
 שֵׁיהֶם בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ. וְצָרִיךְ לְרֹאוֹת וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְחַדֵּשׁ תְּמִיד,
 לְבַקֵּשׁ בְּכָל עֵת בְּדַבְרֵי רְצוּיִים וְתַחֲנוּנִים חֲדָשִׁים. וְזֶה זֹכִין עַל־יַדֵּי
 טְהוֹרַת הַלֵּב, שֶׁזֹּכִין עַל־יַדֵּי תְנוּעוֹת הַשֶּׁכֶל בְּקִדְשָׁה וְכוּ', וְכִמוֹ
 שְׁמֵבֹאָר בְּדַעַת' אֹת ג (שם כ"א).

ג עַל־יַדֵּי הַשִּׁיחָה שְׁמִשְׁיחִין וּמְדַבְרִין בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וּמוֹצִיאִין בְּפִה
 הַכְּסוּפִין וְהַרְצוֹנוֹת טוֹבִים שְׁלוֹ מַה שְׁהוּא נְכֶסֶף וּמִשְׁתוֹקֵק
 וּמִתְגַּעְגַּע לְצֵאת מִהַרַּע שְׁלוֹ וְלִזְכוֹת לְטוֹב אֶמֶתִי, וּמִתְפַּלֵּל
 וּמִתְחַנֵּן לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה עַל־יַדֵּי־זֶה מוֹצִיא הַנְּפֹשׁוֹת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמב - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

טובות מכח אל הפעל; כי על-ידי הכסופין לבד נעשין נפשות בכח, ועל-ידי הדבור הנ"ל נגמרין ויוצאין מכח אל הפעל. ועל-ידי-זה יזכה לפעל בקשתו, וזוכה לציר אותיות התורה לטוב, ומחיה ומקים הכל וממשיך טובה וברכה בכל העולמות, ומעזר לתשובה כמה נפשות על-ידי הדבור הזה שמדבר בינו לבין קונו. כי ענין זה של כסופין ורצונות טובות ולהוציאם בפה מלא הוא יקר מאד, וצריך כל אחד להרגיל עצמו לעסק בזה הרבה בכל יום, ועל-ידי-זה יכולין להתחזיר כל העולם למוטב (שם לא).

בכל-אחד מישראל יש נקדה טובה יקרה מאד, שרצונה חזק תמיד רק לעשות רצון קונה, אך התאזות שוברין לבו, ועל-ידי-זה לבו רחוק מהנקדה. על-כן צריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו, כדי שיאיר בחינת הנקדה שבו ללבו ועל-ידי-זה יתבטל ערלת-לבו, דהינו אהבות רעות שהם חרפת-לב, שהם שוברים לבו של אדם (שם לד, וע' צדיק אות מב).

ה צריך להרגיל את עצמו לדבר בינו לבין קונו באמת גדול לאמתו, עד שיתביש לפניו יתברך הרבה על גדל פשעיו בנגד רב ושליט, עקרא ושרשא דכל עלמין וכו' (שם לח, וע' בושח אות ב, ועיין דבור אות ז).

סדר שיחות הר"ן הימני:

רלט אמר: שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם כי האדם בשעושה לעצמו מלבוש, אזי בתחלה כשהוא חדש חשוב אצלו ביותר ואחר כך כל מה שמזקין אצלו המלבוש נתקלקל בכל פעם יותר ונתמעט חשיבותו בכל פעם כשמזקין אבל הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, ובתחלה היה העולם מקלקל ואחר כך בכל פעם נתתקן העולם ונחשב העולם אצלו יותר כי

אַחֲרַי כֶּךָ בָּא אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְאַחֲרַי כֶּךָ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלֵינוּ
 הַשְּׁלוֹם וְכוּ' וְכֵן בְּכָל פַּעַם בָּאִים צַדִּיקִים וּמְתַקְנִים בְּכָל פַּעַם אֶת
 הָעוֹלָם יוֹתֵר וַיּוֹתֵר וְנִחַשְׁבַּב בְּכָל פַּעַם אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ הָעוֹלָם בְּיוֹתֵר
 וְאַחֲרַי כֶּךָ בְּסוֹף יָבוֹא מְשִׁיחַ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְאָז יִהְיֶה גִמְרַת תְּקוּנָה
 הָעוֹלָם:

רמ שְׁמַעְתִּי מִר"א מִטַּעֲפְלִיק שְׁאָמַר לוֹ לְעַנְיָן מַה שְּׁרָצוֹן רַבֵּנוּ
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, לֹא הָיָה שְׂיִהְיֶה מְלַמֵּד כִּנ"ל וְהוּא הוֹכִיחַ לוֹ שְׂטוֹב
 יוֹתֵר לְהִיּוֹת מְלַמֵּד וְסִפֵּר לוֹ בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה,
 שְׂמִסְפָּרִים בְּשֵׁמוֹ שְׂטוֹב לְהִיּוֹת מְלַמֵּד עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה: אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אָמַר כֶּךָ
 וְאָפְלוֹ אִם אָמַר כֶּךָ, כָּל צַדִּיק הַדּוֹר יֵשׁ לוֹ כַּחַ לַעֲשׂוֹת גְּדָרִים
 וְלִהְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם כְּפִי אוֹתָן הַדּוֹרוֹת וְאֲנִי אוֹמֵר עֲתָה שְׂטוֹב
 לְעִבּוּדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא לְהִיּוֹת מְלַמֵּד וְסִפֵּר לִי הַנ"ל בְּשֵׁנוֹ
 לְשׁוֹן מִזֵּה, אֵךְ זֶהוּ הַיּוֹצֵא מִדְּבָרָיו וּפַעַם אַחַת דִּבֵּר עִם אֶחָד
 מֵאַנְשָׁיו שֶׁהָיָה מְלַמֵּד וְשָׂאֵל אוֹתוֹ כִּמָּה יֵשׁ לָךְ שְׂכָר לְמוֹד לְזָמָן?
 הִשְׁיֵב לוֹ: כֶּךָ וְכֶךָ וְחָשַׁב עִמּוֹ כִּמָּה עוֹלָה עַל יוֹם, בְּיָדָי עוֹלָה סָךְ
 מְעַט מְאֹד וְאָמַר לוֹ: אִם כֵּן תִּחַשְׁבַּב עוֹד כִּמָּה עוֹלָה עַל שְׁעָה אַחַת
 שְׂכָר לְמוֹד, בְּיָדָי לֹא יַעֲלֶה כִּי אִם דִּבֵּר שְׂבוּשׁ אִם כֵּן כִּשְׂאִתָּה
 מְבַטֵּל שְׁעָה אַחַת מְלִמוּדָךְ, אַתָּה אוֹבֵד עוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל דִּבֵּר
 שְׂבוּשׁ בְּשִׁבִיל גְּדוּל אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם אֲבָל כִּשְׂתַּעֲשֶׂה מִשָּׂא וּמִתָּן
 וְתִגְזֹל חֲלִילָה אֶת חֲבִירָךְ בְּהַמְשָׂא וּמִתָּן אֵיזָה דִּבֵּר שְׂבוּשׁ גְּדוּל
 אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם עַל יְדֵי אֵיזָה אֲנִים, מִחֲמַת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְזַהֵר וּלְדַקְדֵּק
 עַל פְּרוּטָה אַחַת, בְּיָדָי יִמְחַל לָךְ אֲבָל הַשְּׁעָה שְׂאִתָּה מְבַטֵּל
 מְלִמוּדָךְ, בְּיָדָי אֵין הַבַּעַל הַבֵּית מוֹחֵל לָךְ בְּשׁוּם אֶפְן:

רמא שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שְׂהַקְפִּיד מְאֹד עַל הַמְלַמְדִים שְׁלוּמְדִים בְּעִיר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמד - צמח מזהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אַחֲרַת חוּץ לְבֵיתָם וְקָרָא אוֹתָם בְּלִשׁוֹן גְּנָאֵי גָדוֹל וְאָמַר שֶׁהַמְּלַמֵּד
שֶׁלּוֹמֵד חוּץ לְבֵיתוֹ דּוֹמֶה אֶצְלוֹ כְּמוֹ שֶׁפָּתְחָה כְּנַעֲנִית:

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ב) כל נגר שאמרנו מיירי שהאסקופה גבוה וכשנועץ אותו במפתן אינו נוקב בארץ אבל אם נפתחה האסקופה בענין שכשמכניס הנגר בחור נוקב תחתיו בארץ הוי בנין ואסור לנעול בו: (ג) רחבה שאחורי הבתים שאין נכנסים ויוצאים בה תדיר אם עשה דלת לפתחה או שתולה בה מחצלת של קנים וכן פרצה שגדרה בקוצים כעין דלת אם יש להם ציר (פי' ציר נוקבין הדלת וקובעים בו עץ חד כדי להכניסו בארץ לחזור לכאן ולכאן) או אפילו אין להם עתה ציר אלא שהיה להם ציר נועלים בהם אפילו הם נגררים בארץ רק שקשרם ותלאם לנעול בהם ולא חשיב כבונה שניכר בהם שהוא דלת כיון שהיה להם ציר: הגה וכ"ש אם יש בהם ציר עדיין ובלבד שלא יחזיר הציר למקומו כדרך שיתבאר לקמן סימן תקי"ט (כ"י) אבל אם אין להם ציר ולא היה להם ציר אין נועלים בהם אא"כ היו גבוהים מן הארץ ופתח העשוי לכניסה ויציאה תדיר נועלים בו אפילו לא היה לו ציר מעולם והוא נגרר: (ד) דלת העשוי מלוח אחד או שאין לה אסקופה התחתונה וכשפותחים שומטין אותה ועוקרים אותה אין נועלים בה אפילו יש לה ציר: הגה אבל דלת העשויה מקרשים הרבה שרי אע"פ ששומטים אותה כשפותחה אם יש לה אסקופה והוא הדין במקום שנועלים בקרשים הרבה ויש חקיקה למעלה ולמטה שמכניס בהם הקרשים שדינם כדלת הואיל ואינן לוח אחד בכל הדלת (כ"י): (ה) שידה תיבה ומגדל שפתחיהן מן הצד ויש להם שני צירים אחד למעלה ואחד למטה אם יצא התחתון כולו ממקומו אסור להחזירו שמא יתקע אבל אם יצא מקצתו דוחקו עד שמחזירו למקומו כיון

שהעליון נשאר במקומו בקל יכול להחזיר התחתון אבל כשיצא העליון אסור אפילו לדוחקו ולהחזירו למקומו: (ו) מטה של פרקים אסור להחזירה ולהדקה ואם תקע הייב חטאת ואם היא (דרכה להיות) רפויה מותר לכתחלה (ובלבד שלא יהדק) וכוס של פרקים מותר לפרקו ולהחזירו בשבת ויש מי שאומר שדין הכוס כדין המטה: הגה ואם דרכו להיות מהודק אע"ג דעכשיו רפוי אסור (מיימוני פכ"ה והגהות אשיר"י וכל בו וכן נראה דברי הטור): (ז) קורה שנשברה מותר לסמכה בארוכות המטה שהם כלי לא כדי שתעלה דא"כ הוי ליה בונה אלא כדי שלא תרד יותר והוא שיהיו רפויים שיוכל ליטלם כשירצה אבל אם מהדקם שם אסור: (ח) ספסל שנשמט אחד מרגליו אסור להחזירו למקומו. ולהניח אותו צד השמוט על ספסל אחר יש מי שמחמיר לאסור (ועיין לעיל סימן ש"ח): (ט) התוקע עץ בעץ בין שתקע במסמר בין שתקע בעץ עצמו עד שנתאחד הרי זה תולדת בונה: (י) חצר שנתקלקלה במימי גשמים יכול לזרות בה תבן ולא חשיב כמוסיף על הבנין ובלבד שישנה שלא יזרה לא בסל ולא בקופה אלא בשולי הקופה שיהפכנה ויביא תבן על שוליה דהיינו על ידי שינוי אבל ביד אסור:

סימן שיד (א) אין בנין וסתירה בכלים זה"מ שאינו בנין ממש כגון חבית: הגה שאינה מחזקת ארבעים סאה (ת"ה סימן ס"ה) שנשברה ודיבק שבריה בזפת יכול לשברה ליקח מה שבתוכה ובלבד שלא יכוין לנקבה נקב יפה שיהיה לה לפתח דא"כ הוה ליה מתקן מנא אבל אם היא שלמה אסור לשברה אפילו בענין שאינו עושה כלי ואפילו נקב בעלמא אסור לנקוב בה מחדש ואפילו יש בה נקב חדש אם להרחיבו אסור: הגה ובלבד שיתכוין לכך (מרדכי פרק חבית) ואם היה סכין תקוע מע"ש בחבית

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמו' - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה מצוה רבנו יהיה תיקון רבנו" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מותר להוציאו ולהכניסו שהרי אינו מתכוין להוסיף: הגה ודוקא שהוציאו ג"כ פעם אחת מבע"י אבל אם לא הוציאו מבע"י אסור דהוי פסיק רישא דעושה נקב ופתח לחבית (תה"ד סימן ס"ד) כלי שנתרועע אם מותר ליטול ממנו חרם עיין לעיל סימן ש"ח סמ"ד:

סדר לְקוּטֵי תַפְלוֹת הַיּוֹפִי:

תתמח: רבונו של עולם, טוב ומטיב לכל חוס וְחַמֵּל עָלַי, וְלִמְדֵנִי דְרַכֵּי טוֹבָךְ בְּאִפְן שְׂאֻזָּכָה לְאַחֵז בְּמַדוּתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד, וְלִשְׁבֵר מִדַּת הַכַּעַס וְהַחֲרוֹן אַף וְהַקְפָּדוֹת לְגַמְרֵי שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד כַּעַס כָּלָל וּבְכָל עֵת שְׂיִרְצָה הַיֵּצֵר לְהַסִּית אֹתִי לְכַעַס חַם וְשָׁלוֹם אֲזַכָּה לְדַעַת וְלְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבִשְׁפָעָה זוֹ רוּצִים לְהַשְׁפִּיעַ לִי עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל, וְהַיֵּצֵר הָרַע רוּצָה לְקַלְקֵל חַם וְשָׁלוֹם זֹאת הַשְׁפָּעָה שֶׁל הָעֲשִׂירוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מְמַנָּה כַּעַס, וְלְטַרֵף אֶת נַפְשֵׁי חַם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי-זֶה וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכָּה לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְגַּבֵּר לְשִׁבֵר וְלְבַטֵּל הַכַּעַס לְגַמְרֵי, וְלְהַפְּךָ הַכַּעַס לְרַחֲמָנוֹת וְאֲזַכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְקָדְשָׁה, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ הַנְּפָשׁוֹת וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַבְעֵל דָּבָר לְקַלְקֵל הַשְׁפָּעַת הָעֲשִׂירוֹת חַם וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי הַכַּעַס וְהַחֲמָה חַם וְשָׁלוֹם, רַק נְזַכָּה שְׂיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ הַחֲוֻמָּה שֶׁל עֲשִׂירוֹת כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב: "הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עֲזוֹ, וּכְחֻמָּה נִשְׁגָּבָה בְּמִשְׁכַּתוֹ", וְהַחֲוֻמָּה שֶׁל עֲשִׂירוֹת תִּגְן עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי כַּעַס וְחֲמָה, שֶׁהִיא עִיר פְּרוּצָה אֵין חֻמָּה, כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב: "עִיר פְּרוּצָה אֵין חֻמָּה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעֲצָר לְרוּחוֹ":

תתמט: רבונו של עולם, אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה אֲבִדְתִי בְּלִי שְׁעוֹר עַל-יְדֵי הַכַּעַס, כִּמָּה נְפָשׁוֹת אֲבִדְתִי, כִּמָּה עֲשִׂירוֹת דְקָדְשָׁה אֲבִדְתִי, בְּכִמָּה וְכִמָּה עוֹלָמוֹת פְּגַמְתִּי עַל-יְדֵי-זֶה רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִחֲמַת בְּלָבוּל עֲכִירַת דַּעְתִּי מִתְעוֹרָר וּמִתְגַּבֵּר הַכַּעַס

וְהִקְפִּדוֹת בְּכָל פַּעַם, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּץ לְבָבִי בְּעִקְמֵי מִיּוֹת גְּדוֹל
וּמְבַלְבֵּל אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַּעֲשׂוֹת, וּבְעֻזּוֹנוֹתֵי
הָרַבִּים דַּעְתִּי קִצְרָה לְסִדְר הַתְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְהַצִּילֵנִי מֵעֶזְרֵי הַחֲמוֹר
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִטְרְדוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת
רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְדַבֵּר, כִּי אִם
הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ, הוֹשִׁיעָה אָבִי אֲדוֹנָי מַלְכִי וְאֱלֹקָי, זַכְּנִי
לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל מִדַּת הַפַּעַם לְגַמְרֵי מֵאֵתִי זַכְּנִי לַעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה
שָׁהוּא שְׂרֵשׁ הַנְּפָשׁוֹת עֲזֹרְנִי לְשִׁבְר תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּשִׁלְמוֹת, וְלֹא
אֲכַסֵּף וְלֹא אֶחְמַד הַמָּמוֹן כָּלֵל, מִכָּל־שָׂכֵן שֶׁלֹּא אֶחְמַד מָמוֹן אַחֲרָיִם
כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְכַסֵּף לְשִׂרְשׁ הַנְּפָשׁוֹת דְּקִדְשָׁה וְאֶזְכֶּה לְכַבֵּד
עֲשִׂירִים כַּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכָל אֶהְבֵּתִי לְהַעֲשִׂירִים וְכָל הַכָּבוֹד
שֶׁאֶחְלֶק לָהֶם, הַכֹּל יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׂרֵשׁ
הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר אַתָּה מִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, אֲשֶׁר מִשָּׁם מְקַבְּלִים
עֲשִׂירוֹתָם וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תַּאֲוָה לְמָמוֹן הַגִּשְׁמִי כָלֵל, רַק לְשִׁמְךָ
וּלְזַכְרְךָ תַּתְּאוּה נַפְשֵׁי תָמִיד:

תתנ: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָמִיד
מֵעֶזְרֵי הַחֲמוֹר שֶׁל גְּזֻלָּה, שֶׁלֹּא אֶגְזֹל אֶת חֲבֵרִי אֶפְלוּ שְׂוָה פְּרוּטָה,
וְלֹא אֶחְמַד וְלֹא אֶתְאוּה אֶת בֵּית רַעִי, שׁוֹרוֹ וְחֲמוֹרוֹ וְעַבְדּוֹ וְאַמְתּוֹ
כְּלִי כֶסֶף וְזָהָב, תִּכְשִׁיטֵיו וּבְגָדָיו וּכְלֵי בֵיתוֹ, וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי, הַכֹּל
כַּאֲשֶׁר לְכָל, אֶהְיֶה נִשְׁמַר תָּמִיד לְבָלִי לְהַתְּאוּת לָהֶם, לֹא מֵהֶם וְלֹא
מִקְצָתָם:

תתנא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה נְפָשׁוֹת שֶׁקְּעוּ בְּעֶזְרֵי זֶה שֶׁל
תַּאֲוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נוֹפְלִים קְצָתָם בְּגֻזְלוֹת מִמֶּשׁ, וּקְצָתָם
בַּחֲמָדוֹת וְתַאֲוֹת גְּדוֹלוֹת לְמָמוֹן חֲבֵרֵיהֶם שֶׁגַּם זֶה נִחְשָׁב לְגֻזְלָה
מִמֶּשׁ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁמֵּרְנִי וְהַצִּילֵנִי מִזֶּה שֶׁמֵּרְה נַפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי